

H: Ý người là bất cứ kế hoạch rõ ràng nào được thực hiện liên tục và theo đuổi một mục tiêu xác định đều có thể thành công dù nó không phải là kế hoạch tốt nhất?

Đ: Đúng, ta có ý nói như vậy đây. Mục tiêu xác định cộng với kế hoạch xác định thường sẽ đạt được thành công, dù kế hoạch có kém đến đâu đi chăng nữa. Khác biệt cơ bản giữa một kế hoạch có cơ sở và không có cơ sở là nếu được áp dụng một cách rõ ràng thì kế hoạch có cơ sở sẽ được thực hiện nhanh hơn kế hoạch không có cơ sở mà thôi.

H: Nói cách khác, nếu không thể luôn đúng thì có thể và nên luôn rõ ràng? Đó có phải là điều người muốn nói với ta không?

Đ: Chính là ý đó. Những người có cả kế hoạch lẫn mục tiêu xác định sẽ không bao giờ chấp nhận thất bại tạm thời là bất cứ thứ gì ngoài động lực khiến họ nỗ lực nhiều hơn nữa. Chính bản thân người cũng thấy rằng cách hành động như thế chắc chắn sẽ giành được thắng lợi nếu nó được sự xác định hậu thuẫn.

H: Liệu một người có cả kế hoạch lẫn mục tiêu xác định có chắc chắn sẽ thành công không?

Đ: Không. Những kế hoạch tốt nhất đôi khi cũng không xuôi chèo mát mái, nhưng người hành động với sự xác định luôn nhận thấy sự khác nhau giữa thất bại tạm thời và thất bại. Khi kế hoạch này không thành, anh ta sẽ thay thế bằng kế hoạch khác nhưng anh ta sẽ không thay đổi mục đích của mình. Anh ta sẽ kiên trì. Và cuối cùng anh ta sẽ tìm ra được một kế hoạch giúp anh ta đến với thành công.

“Người hành động với sự xác định luôn nhận thấy sự khác nhau giữa thất bại tạm thời và thất bại. Khi kế hoạch này không thành, anh ta sẽ thay thế bằng kế hoạch khác nhưng anh ta sẽ không thay đổi mục đích của mình. Anh ta sẽ kiên trì.”

H: Liệu một kế hoạch dựa trên những thứ phi đạo đức hay mục tiêu bất công có thành công nhanh như một kế hoạch dựa trên sự công bằng và đạo đức hay không?